

SENTÈNCIA 08-95 DE 18 D'ABRIL DE 1995

**Robatori.- Conducció il·legal.- Furt d'ús de vehicle.-
Narració dels fets.- Error en l'apreciació de la prova.-
Principi de legalitat.- Responsabilitat civil.**

Ponent: M.I.Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT : que el Tribunal de corts va dictar sentència el dia 15 de setembre de 1994 en la causa núm. 121-1-94 de la qual dimana el present rotlle amb la següent part dispositiva: "FALLEM : que hem de condemnar i condemnem :

- a Antoni M.F. , com autor d'un delictes major de robatori tipificat en l'article 239 del codi penal i per l'article 240 , concorrent els agreujants de l'article 25.9 , 25.6 i 25.8 i fent-se aplicació dels articles 40 i 53 del Codi Penal, així com de la contravenció penal de conducció il·legal, a la pena de DOS ANYS I MIG de presó.

- a Mohamed M. , com autor de dos delictes majors de robatori tipificat en l'article 239 i penat per l'article 240 del codi penal , concorrent pel primer els agreujants dels articles 25.6 i 25.8 , d'un delictes menor de furt d'ús de vehicle de l'article 328.3 i d'una contravenció penal de conducció il·legal, amb l'atenuant d'edat jovenívola qualificat en l'article 53 apartat 2 i 23 del codi penal a la pena de DOS ANYS de presó, dels quals vuit mesos fermes i el restant condicional.

- a Miquel M.M. , com a còmplice d'un delictes major de robatori de l'article 239 del codi penal penat per l'article 240 concorrent els agreujants dels articles 25.9, 25.6 i 25.8 així com l'atenuant de minoria de 21 anys de l'article 23 del codi penal i fent-se aplicació dels articles 40 i 53 i 242 del codi de procediment penal , així com de la contravenció penal de conducció il·legal a la pena de DOS ANYS i MIG de presó de la qual VUIT MESOS FERMS, i el restant condicional qualificada amb obligació de presentar-se al tribunal cada mes, treballar i indemnitzar els perjudicats, sent fixat el període de prova en dos anys.

- Meritxell R.R. , com autora d'un delictes major de robatori, de l'article 239 del codi penal a la pena de VUIT MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL qualificada amb obligació d'indemnitzar la perjudicada.

Es condemna així mateix als quatre processats al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil condemnem solidàriament a Antoni M.F. , Mohamed M. i Miquel M.M. a indemnitzar a Manuel R.E. en les quantitats que seran fixades en període d'execució de sentència .

Condemnem a Mohamed M. a indemnitzar Jaume COLL GALLART en la quantitat que es fixarà en període d'execució de sentència i a Josep Mª T.B. en la quantitat de 18.660 Ptes.

Condemnem a Meritxell R.R. a indemnitzar a la Sra. Raquel P.M. en les quantitats que seran fixades en període d'execució de sentència i a pagar-li d'immediat una provisió de 150.000 Ptes. sobre el perjudici sofert."

II.- RESULTANT: que contra l'esmentada sentència es van alçar els recursos de suplicació interposats per la representació dels processats Antoni M.F. per una part i Meritxell R.R. per altra , basats en els següents motius :

En quan a Antoni M.F. , per no contenir la sentència la narració precisa dels fets que es considerin provats (art.3.4 del decret regulador del recurs de suplicació) i per error en l'apreciació de la prova (art.3.5 del dit decret).

En quan a Meritxell R.R. : per error en l'apreciació de la prova, violació del dret a la presumpció d'innocència i per infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil .

Els esmentats recursos es van declarar admesos i, prèvia la corresponent tramitació es va assenyalar dia per a la vista.

En el seu escrit, l'advocat defensor d'Antoni M.F. fa ressaltar que la sentència va donar per provada la participació del seu defensat en el robatori amb molta imprecisió en el resultant dels fets provats. Objecte que només ha estat provat que Antoni M.F. va conduir el vehicle robat pels altres dos processats per dins d'Andorra, en el decurs d'un curt període de temps perquè li van demanar que el portés a Espanya per camins del contraban. Aquest en adonar-se de la gravetat dels fets hauria, segons la defensa "abandonat tota actuació delictiva". Afegeix que el Tribunal va apreciar erròniament la prova practicada i es va deixar endur pel veredicta precoç i impertinent, des de l'ordre processal com en relació al dret substantiu, inclòs el constitucional relatiu a la presumpció d'innocència, de la policia que ja en el seu informe descarrega la totalitat de la culpa en Antoni M.F.. Segons l'advocat defensor, les "concordances" dels altres dos processats exposades pel Tribunal de Corts no son suficients la única infracció constituïda i provada és la de conducció il·legal.

En el seu escrit l'advocat defensor de Meritxell R.R. fa observar que tant sols es pot condemnar a la seva clienta, per proves d'autes, per un delicte menor de furt d'ús de vehicle automòbil; i per la contravenció penal de conducció d'un vehicle de motor sense estar legalment habilitada, en l'absència d'apoderament d'un vehicle de motor, i en conseqüència, al reduir-se la condemna a un delicte menor demana també la reducció de la pena imposada de VUIT MESOS de presó condicional i la provisió de 150.000 Ptes. a na Raquel P.M. sobre el perjudici sofert , així com s'atemperi la indemnització a favor de la mateixa que serà fixada en execució de sentència.

En tot cas sol·licita que es qualifiqui els dos mesos de presó que la Meritxell R.R. ha complert en preventiva, i en cap cas, es condicioni l'ingrés a la presó al pagament de les quantitats indemnitzatòries donada la situació d'insolvència actual de la processada i en el supòsit de que no es pugui fer efectiu el pagament, es detalli el temps de presó ferma a complir per l'esmentat motiu.

Per la seva part, el Ministeri Fiscal sol·licita que es desestimi els recursos esmentats, finalment els recorreguts demanen que els recursos siguin desestimats.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT :Que queda provat que Meritxell R.R. va sostroure un cotxe Metro Rover després d'apoderar-se de manera il·lícita de les claus .

II.- CONSIDERANT :Que en la seva sentència, el Tribunal de Corts va estimar que la qualificació adequada dels fets és la de l'article 246 del codi penal o sigui la de furt d'ús amb violència o intimidació; que per arribar a aquesta conclusió el Tribunal de Corts va procedir per analogia amb l'article 239 del codi penal relatiu al robatori que assimila la possessió il·legítima de claus a la violència o a la intimidació. Que per principi de legalitat tal assimilació és impossible , la qualificació exacta essent la de furt d'ús de l'article 328 del codi penal en l'absència de demostració de la intenció d'apoderament del vehicle esmentat.

Que per altra part, en el fallo de la sentència recorreguda condemna a Meritxell R.R. al delicte major de robatori de l'article 239 del codi penal en contradicció amb la seva motivació que descarta precisament l'aplicació d'aquest mateix article.

Que en conseqüència el Tribunal Superior té que restituir als fets la seva qualificació adequada, que és la de l'article 328 del codi penal .

III.- CONSIDERANT: Que en conseqüència es pot reduir la pena pronunciada a sis mesos (en lloc de vuit) de presó condicional qualificada amb l'obligació d'indemnitzar la perjudicada .

Que la pena de presó preventiva executada no pot venir en cap cas en deducció de la pena pronunciada , en la hipòtesi en la qual no es pugui fer efectiu el pagament, les dos penes essent de natura fonamentalment diferent.

Que no existeix cap infracció a les normes de responsabilitat civil, tenint en compte que els perjudicis soferts son conseqüència de la infracció comesa i que el perjudici es fixarà per execució de sentència, previ peritatge corresponent.

Que no existeix tampoc cap raó de reduir la provisió fixada pel Tribunal.

IV.- CONSIDERANT: Que el Tribunal de Corts subratlla de manera precisa i adequada en quan a la implicació d'Antoni M.F. que les declaracions concordants i reiterades a l'ocasió de dos acaraments dels processats , Mohamed M. i Miquel M.M. així com el testimoniatge de David H. confirmen que Antoni M.F. va actuar com inductor i autor directe del robatori del vehicle Audi.

Que Mohamed M. i Miquel M.M. van descriure de manera precisa i concordant com Antoni M.F. va escalar un mur per sostraure el cotxe amb finalitat de vendre'l a un contacte que tenia a La Seu d'Urgell.

Que les explicacions donades per Antoni M.F. són inversemblants i van ésser totalment descartades pel Tribunal de Corts de manera molt ajustada .

Que la pena imposada a Antoni M.F. esta perfectament ajustada als fets i a dret tenint en compte el passat penal del processat.

Vist la legislació vigent, i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra

D E C I D I M

1- Desestimar el recurs de suplicació interposat per Antoni M.F. , estimar únicament en quan a la qualificació dels fets i la pena pronunciada el recurs de Meritxell R.R., els fets essent constitutius no d'un robatori però d'un furt d'ús de vehicle de l'article 328 del codi penal i

la pena essent reduïda a SIS MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL qualificada amb l'obligació d'indemnitzar la perjudicada.

2- Imposar al recurrent Antoni M.F. el pagament de les despeses processals causades pel recurs.

Així, per aquesta nostra sentència, jutjant, ho pronunciem, manem i signem.